

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és irodahely: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohányüzemekben.

Ifj. Zichy János gróf beszéde

a III. katolikus nagygyűlés I. nyilvános ülésén.

Nem fűzünk hozzá kommentárt! Az ifj. Zichy János gróf ajkáról tegnap elhangzott beszéd szeret, oktat, nevel és gyűjt; felrizza százados lethargiájából a megmosodott, régi yaskalap alatt szunnyadó gondolatokat. Épen ezért közöljük egész terjedelmében s ajánljuk olvasóink figyelmébe a kongresszuson nagy tetszéssel fogadott, magas szárnyalású, nagy és fontos igazságokat tartalmazó beszédét:

Dicséretessék az Ur Jézus Krisztus (Mindörökké Amen!) Nagyméltóságú védnöki kar és mélyen tisztelt katolikus nagygyűlés!

A harmadik katolikus nagygyűlés fényes képe, mely élénkbe tárul, hatalmas bizonyítéka annak, hogy azon érdeklődés, melyet néhány évvel ezelőtt felébresztettünk, nemcsak hogy nem szunnyadt el ismét, hanem évről-évre öregedik. A társadalom minden rétegét mélyen felszántotta az a tudat, hogy a magyar katolikus társadalomnak élnie kell, mert az ő életerejétől függ nagyrészt a nemzet életereje is. Ha szabad magamat úgy kifejeznem, azt mondom, hogy valamint az állami élet első sorban a nemzet anyagi erejének keretét képezi, ép úgy e hazában a katolikus társadalom az állam erkölcsi ereje legnagyobb részének összefoglalója. Az állami élet erejével tehát fokozatosan kell fejlődnie a kato-

likus társadalom erejének is, mert különben megbomlik a nemzet életének egyensúlya. Ezt a tényt úgy látszik, végre megértették a magyar katolikusok, kiknek évtizedekig tartó apathája annyiszor és oly nagy mértékben megakasztotta a nemzet egészséges vérkeringését — megértették végre ezt, és állandóan a katolikusok öntudatában ápolni akarjuk azt a meggyőződést, hogy a katolikusok éberségére szükség van első sorban azért, mert megvan az egész világon a törekvés az államok életében, hogy funkcióiknak szellemet mindinkább függetlenítsék a katolikus szellemtől és így elválassák az állam anyagi erőt a társadalom egy nagy részének erkölcsi életnyilvánulásától. Ezt a nagy bajt megakadályozni vagy teljesen megelőzni csak úgy lehet, ha a katolikus társadalom a maga egész materiális és erkölcsi erejével állandóan funkcionál, ha a katolikus társadalomnak nemcsak alkalmait, a katolikus papságot, a katolikus tanítókat és tanárokat, egyes katolikus köröket vagy egyesületeket egyenként látunk felvonulni bizonyos alkalmakkor, hanem ha mindaz, a mi a nemzet kebelében katolikus társadalom, műveltségre, foglalkozásra, osztályra való tekintet nélkül, állandóan összetart, állandó vezetés mellett természetesen működik, öntudatos tevékenységet fejt ki és egy oly hatalmas tényezővé válik az államban, melylyel annak minden körülmények között számolnia kell, mely nélkül semmiféle irányzat "uralkodóvá" egyáltalán nem válhatik.

De hogy ez megtörténhessenek, földre kell tenni a kicsinyes versengést, el kell feledni a multakból azt, amiből csak egy cseppnyi keserűség is hátrányosan befolyásolhatná az egyesülést, csak a célt kell szemünk előtt tartani és csak egyet

kell keresni, azt a módot, mely e hazában minden hívő katolikusok egyesíthesse.

T. Nagygyűlés! A katolikus világnézet óriási keretben mozog. Kiterjed mindenre, amit az emberi agy és szív felfogni képes. A katolikus szellem universalitásánál fogva tehát egymaga tudván önmagának egész világot alkotni, tényleg az a hatalom, mely egy nemzet erkölcsi életnyilvánulását szabályozni képes. Erre különösen hivatalos egy oly államban, mely mint hazánk, nemzeti erejének legnagyobb részét a katolicizmusból merítette, katolikus jellegű legalább tülső nyilvánulásában megtartotta és Isten segítségével beláthatatlan időki meg is fogja tartani.

A kérdés tehát az: hogy melyik azon mód, azon pont, mely által és melyben a haza minden katolikus tényezője társadalmilag találkozhathat részben, hogy a katolikus társadalom létezésének tud.ára ébredjen, részben, hogy szerves működést folytathasson. Nézetem szerint minden hívő katolikus embernek helyesen felfogott feladatát képezi valamely kör kebelébe lépni, annak anyagi és szellemi életében részt venni, egy szóval tagjai lenni valamely oly társadalmi együletnek, melynek feladata valamely keretben a katolikus szellem ápolása. Ezen kis társadalmi körök, melyek keletkeznek Isten segítségével és önk jóakarataiból az ország ugyszólván minden egyes katolikus-lakta községben, képezzenek egy testet az ország bitoros hercegprímásának védnöksége kebelében, mely viszont ezen társadalmi körök óriási konglomeratumban a szív és az agy szerepét játsszák.

Ez a szövetség pedig egyesítse állandóan és hívja össze az összes egyletek képviselőit évről-évre, ha csak pár napra is egy óriási tár-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Miniatur fotografák.

XI. Ágnes.

Még jóformán félállamban volt, már kihaltatszott az előszobába csattogó nótája. Evvel jelezte mindig felébredését és a dörmögő vén cseléd, ki még a pályában dédelgette, a melódijáról megismerte hangulatát. Ehhez alkalmazta gyorsaságát, olyanformán, hogy ha vigabban ment a nótázás, lassabban mozgolódott befelé. Így az is megesezt, hogyha nagyon visszaélt a hangulattal: papucsot, könyveket, megymást repülési ambíciók gyötörték s valamely különös vonzódás folytán mind a szegény, öreg koponya köré igyekeztek. Isten ments már most, ha a melankólikus ébredés reggelein nem érezte magát képesnek a kengyfutásra az a két tipegő, gyenge láb; mert ilyenkor a dörgés, villámlás csak szolid természetű házi pergetvarnak bizonyult az Ági nagysám harci kedvének kitorésével szemben.

Máskülönben igen jólelkű leány volt, csak szörnyen szeszélyes. Mindjárt megbánta haragját és a bombasztikus nekibuzdulás után rögtön kienesztelte kofferjét pakkoló, haragvó bábiját.

— Ugy sem haragszol te komolyan Babi lelkem, csak adod az előkelőt. Látod az nem áll jól neked. A te húséges, egyszerű lelked nem veszi be az ilyen nagyuri medicinákat. Nekem való az csak. Hagyd el. Látod öregem, ez a mi mulatságunk; nem is érne az életünk semmit, ha te mindennap legalább kétszer itt nem akarnál hagyni és én ugyanannyiszor meg nem marasz-

tálnálak. Tudtad te ezt jól, mikor velem jöttél, hogy itt halsz meg mellettem. Ha el akarnál hagyni, nem jöttél volna velem. Most már csak tőrj és taníts okos beszéddel minden este. Ha lefekszem, hogy a te egyszerű, bölcs meséd ringasson álomba.

Ilyenkor az öreg Babi elvesztette a fejét. Sirva törülgette kendője csücskével gyenge szeméit és könnyein keresztül mosolygva, jóságos aggodalommal szólt:

— Jól van, jól drágám. Csak legalább ne legyen ilyen szomorú. Inkább lármázzon, kiabáljon kincsem, csak így ne lássam. Hisz tudja, hogy nem hagyám itt, nem én, Isten úgy segéljen, ezért a szépséges, kerek világot sem

A szent békkesség után Ági mindig avval ment el, hogy felbízatta az öreget.

— Babi lelkem, aztán, ha jön ma valaki, akiről már beszéltem, csak vezesd a szobámba. Aztán várjon meg. De el ne engedd.

— Ugy mondta komolyan, mintha maga is hinné, hogy csakugyan eljön. Babi várta, egyre várta. Takarított, csinosított mindent, ha jön lássa, mily szép itt minden és érezze nagyon jól magát. Előkotorta a fényképet, mit reggel Ági kisasszony haragjában a szekreny mögé dobott, megtörülgette és gondosan beillesztette a festett virágos selyemrámba. Odatette a helyére, a Szűz Mária szobor mellé, hogy tudja meg, milyen nagyon a szívébe van a kisasszonyának.

Este aztán ő haragudott.

— Hát sohse jön már? Miért bolondit?

Ági mérgesen rászólt:

— Hát nem jött, aztán nem is jön, punktum. Nem elég, ha az utcán mindig a selyemen huzom, még itthon is rajta üljön. Nem kell!

— Pedig jobban tenné, ha felengedné. Inkább, mint az utcán tartsa örökké a sarkában. Nem jó az, ha mindig együtt látják.

Igazad van Babi, — mondta a leány helybenhagyólag — el fog jönni. De aztán ne diskurálj neki össze-vissza.

De Babi még nagyon sokáig hiába várta. Egyszer aztán csakugyan feljött.

Együtt mentek fel a lépcsőn; az előszobánál Ági visszamaradt, hogy figyelje a hatást az öregen. Ez ráemelte a szemét a férfira, néma tisztelettel nyitott ajtót és egy arannyal kvarrott világoskék bársonyszékert tett eléje. Ami nagy kitüntetés volt Babitól. Azután a másik szobából, a nyitott ajtón keresztül, egyre szemmel tartotta.

Ági kacagva rohant be. Megcírógatta az öreget és kérdezte.

— Babi lelkem, hogy fest? — Az öreg megcsóválta a fejét, de nem szólt egy szót se. Tetszett neki ez a szép, finom nagy ur. De ahogy jobban figyelte, észrevett benne valamit, amit nem szeretett benne. Hogy mi ez, azt még nem tudta. Tán a komoly, barna szemében csillant meg valami hamisság, vagy az arcában volt meg ez a vonás, mely elárulta, hogy nem egészen őszinte? Azt nem tudta biztosan, de félt tőle, hogy elámitja, megcsalja a kisasszonyt.

Mikor elment a férfi, Ági pazán jó kedvvel kérdezte ki az öregasszonyt.

— Hitekre mondd meg: hogy tetszik?

— Nagyon tetszik. De...

— De! Mi az?

— Vigyázzon! — intette óvatosan.

— Miért vigyázzak? — álmélkodott a lány

— Nem fog megölni.

saságba, ahol egy pillanatra megszűnnek az egyébb társadalmi különbségek, egyik katolikust a másikkal csak katolicitása kötvén össze.

Oly alkalomkor azután, mint például a mai is, óriási anyagi és erkölcsi erőnk tudatában azon szellemi főkének is, melylyel kétségtelenül rendelkezünk, főpapjaink irányítása mellett szakonként megbeszélhetjük mindazon kérdéseket és határozhatunk mindazon ügyekben, melyek a magyar katolikus társadalmat erkölcsi tekintetben érdeklik. A katolikus hitélet, tudomány, irodalom, művészet, jótékonyaság kérdései itt képezhetők megbeszélésünk tárgyát, innen indulhatna ki nem egy, az egész nemzet üdvére irányított erkölcsi akció is, melynek alapja a hazafisággal szorosan összeforrott katolikus érzés.

Nem-e tehetnénk ezáltal mi — kik soha státust in státu nem alkotunk, nem akarunk képezni — a nemzetnek is óriási szolgálatakat azáltal, hogy az élő katolikus szellemnek ugyszólván megtestesítése által egy legyőzhetetlen erjű új erkölcsi tényezőt alkotnánk! Tisztelt nagygyűlés! Nekünk saját erőnkől nemcsak hogy nem szabad megijednünk, hanem ellenkezőleg ezen létező óriási, eddig nem szervezett elemi hatalomnak főpásztoraink vezetése mellett teljes és állandó medret kell ásunk, szabályozni kell azt, mint egy nagy folyót. Nem szabad megengednünk, hogy a szétforgácsolt erők elszéledve, gyakran talán nem helyes utakon kalandozzanak! hiszen tartozunk ezzel a hazának, a nemzetnek, mely a multban nagyra nevelte hazánkban a katolicizmust.

Ez az állandósított katolikus társadalmi akció, mely a katolikusok életviszonyai közt felölelné mindazt, a mire az állam erje és befolyása természetesen nem terjedhet ki, mely ugyszólván a keresztény Charitás menhelyétől, kórházaitól kezdve, a katolikus tudósok dolgozó szobájáig pótolná az állami hatalom egy részét, egy kiszámíthatatlanul nagyfontosságú missziót teljesítene és az állam jól felfogott érdekében megbecsülhetetlen értékkel bírna.

Értsük meg egymást: Nem nyomást gyakorolni az állami életre, hanem lassankint az állami élet szellemi tartalmának egységes nagy részévé válván, azt erkölcsi irányban üdvösen befolyásolni — ez kizárólag a katolikus társadalmi feladata.

Igy fogván őt a helyzetet, t. kongresszus, lehetetlenség, hogy országba szóló akciónk útjába bárki is akadályt gördítene, mely az állam er-

kölsi támaszát akarja képezni. Tovább megyek. Lehetetlenség elképzelni, hogy bármely uralkodó irányzat nem támogatón minden erejével e mozgalmat, ha csak nem híve az atheisztikus, materialisztikus irányzatnak, mely napról-napra fog tért hódítani attól a pillanattól kezdve, melyben a katolikus társadalom erkölcsi ponderanciájának ellenségét nem érzik. Igyekezem nyíltan és világosan formulálni a célt és eszközöket, nem állíthatja rólunk senki, hogy sötétben, titokban akarunk rejteztetni a célt és eszközöket, nem állíthatja rólunk senki, hogy sötétben, titokban akarunk rejteztetni a célt és eszközöket. Csak egy, mint a körök szövetségének alapszabályai az állam ellenőrzése alatt állanak, nagygyűléseink nyilvánosak, egyszóval nyílt sisakkal haladunk és akarunk haladni a jövőben is a hazafias püspöki kar által állandóan vezetett. Csak az a szükséges ahhoz, hogy az eddig tétovázva haladó akciónk erélyesen meginduljon és ez katolikusaink tömeges részvétele. Ne feszélyezzen senkit, ha magas hivatalban van, hogy kezét nyújtsa az elv- és bajtársának, ne higye senki, én legalább nem tudom elhinni, hogy a katolikus akcióban való részvétel e hazában bármely polgári vagy politikai funkció teljesítésével összeférhetlen. Csak nem kell félni, uraim, a sötétség és korlátoltság a retrogradság és ultramontanizmus vádjától, kik a katolikus hitekölcset, katolikus egyházat, katolikus társadalmat gyűlölik azért, mert a katolicizmus a szó legnemesebb értelmében a munkát, a fáradságot, az önmegtartóztatást, az erkölcsöt, a kötelességet jelenti, gyűlölik, mert benne örökké élő szemrehányást látnak azok, kik az élet gyönyöreinek serlegét fenékgig irtve az önzésben és saját „én”-jüknek kultuszában saját fcl. li létük elmulásával együtt látják lealdozni életcéljukat is.

De ezeket ne kiméljük t. nagygyűlés, mert ezen irányzat képviselői az állam erkölcsi hatalmának irásói, ne kiméljük ezeket, hanem állítsunk törekvéseikkel szemben hatalmas gátat, hogy általa megmentsük a hazát azon erkölcsi zűléstől, melyet a materialisták készítenek számára.

T. Kongresszus! Aki megfigyelte hazánkban a katolikus érzés ébredését, aki látta, miként öltött testet a katolikus öntudat az utolsó esztendőkből, az nem eshetik kétségbe a katolicizmus sorsa felett. Soha semmi ösztönszerűben, természetesebben, gyorsabban, következetesebben nem fejlődött, mint katolikus társadalmi körök. Legvilágosabb jele annak, hogy szükség van rájuk. Ott vannak a katolikus társadalmi körök, olvasó és legényegyletek, ifjusági, munkás és munkások egyletei, charitatív egyletek, hi-

szek ezeknek száma már meghaladja a 900-at, pedig pár évvel ezelőtt alig volt néhány. Létrejött a Katolikus Körök Szövetsége is, ez a nagy aranylánc, mely hivatva egy hatalmas füzébe foglalni össze ezen társadalmi köröket. Mutassanak kérem országát, ahol ily gyorsan bontakozott ki valaha egy elszorvást szellemi erő — nem tulzok — chaotikus sötétségből.

Ne aggódjunk tehát uraim! Én aki nagy részt végigküzdöttem az egész harcot, melyet az utóbbi években a közönnel és kicsinyhűséggel kellett megvívunk, látom már messze a láthatáron a felkelő napot, melynek sugarai lassankint átszövdönek a kétes félhomályon.

Nézzünk körül: sokan vagyunk együtt. Sok jó magot hinthetünk el egyesült erővel, és ha Isten megáldja munkánkat, gyönyörűségesen szép lesz az aratás. Csak munkálkodni kell, mélyen, sokkal mélyebben kell szántani, mint eddig, ki kell irtani a gyomot és fáradságot nem kimélve, pihenésre nem gondolva nap-nap után verejtékünkkel kell öntözni az áldott talajt. Ha ez így lesz uraim, meg fogják látni, hogy az a nap, melynek sugarait lelki szememmel már látom, fényével nemsokára be fogja aranyozni az egész hazát.

Tisztelt nagygyűlés! Akár lesz autonomiánk, akár nem lesz, e téren dolgoznunk kell, mert ha lesz, annál kevesebb munkába kerül megalkotni a katolikus társadalmat, és így annál inkább kötelességünk ezt megtenni; vagy ha nem lesz autonomiánk, — amit ne adjon az Isten — és akkor annál nagyobb szükség van most már arra, hogy más keretben egyesítsük erkölcsi erőinket. Előttünk áll tehát egy nagy kötelesség. Hívó katolikus ember ez elől kitérni nem fog. Ki az, aki nem akarja belépni azon munkások közé, kik a szent korona számára egy hatalmas márványpillért építenek? A nemzet ezeréves támaszai, nagynevű ősök ivadéka, a katolikus középneveltség, a katolikus nemzet élettereje, a katolikus földmívelők és iparosok, egyesüljünk e nagy munkára! Es én kérem fiai szeretettel és bizalommal Magyarországot herceggimását, kérem a nagyméltóságú püspöki kart, világosítsanak be a mély sötét jövőbe, mutassák meg az utat és eszközöket, jelöljék meg a határt és tüzzék ki a célt és mi vakon haladunk utánuk előre. Ezen szándéktól lelkem mélyében teljesen áthatva a harmadik kath. nagygyűlést ezennel megnyitottam nyilvánítom.

— Nem. De többet fog kívánni, mint a mennyit maga adhat neki. És ha a testét nem is, a lelkét megölheti.

— Dejszen Babi! — megsimogatta egyik tenyerével a másikat, mintha már is azokat a bizonyos kívánásokat készülné ellensúlyozni. — Ne jósolj öregem, most nem jól esik semmi, — mondta különös lehangoltsággal.

— Hát nem szereti? — vallatta az öreg észrevéve a fehér tenyer nyugtalanságát.

— Mint az Istenemet!

— Jaj, ne mondja ugy! — méltatlankodott. Babi, szemrehányó tekintetét vetve kisaszonyára.

Többször sarokba szorította az öreg, mivel hogy ezentul jobban lehetett vele boldogulni. Kevésbé volt szeszélyes, mint eddig s ritkábban irányítgatott bizonyos tárgyakat egyetlen célpontul. Most sohse jártak együtt a férfivel; ez mindennap feljött és tanulmányozta ezt a rejtélyes teremést.

Egyszer a szive forrósága nagyon közel hozta a leányhoz. A tizes szeme követelt, míg ajka reszkette közeledett a leány ajakához. Agi felugrott, egész testhosszában kiegyenesedett a férfi előtt. Keményen, büszkén, kihívóan nézett a bűnös vágyaktól izzó szempárba. Szigoru nézősével akarván a másikat engedelmességre hjatni. Viszkedett a tenyere és szeretett volna oda- tévedni arra a csabító, sima szép ábrázatra. El- eltűnt a nimbusz, szétfoszlott az illúzió. Most látta, hogy ez az ember csakugyan többet kívánt, mint amennyit az ő tisztessége adhatna. Eies, haso- gató fájdalmat érzett szívében, de sokért nem adta volna, ha megintathatja ezt az urat is a legrovidebb uton, tán éppen az ablakon ke- resztül a leggyorsabb tempóban átszelné a levegőt.

A férfi felrántotta vállait és sértődötten le- ült. Jobbadán csak adta a sértődöttet, valójában meg volt egy kicsit hunyászkodva. Várta, hogy a leány majd szól egy szót s erre kegyesen ki fog engesztelődni. De ez hallgatott. Összeszorított fogakkal, a haragtól, dühtől villámlió szemekkel állt egy helyen, összefon karokkal mozdulatlanul. Rózsaszínű orcimpája és elfehéredett szájszéle idegesen reszkett.

A csendesség már szinte félelmetes lett. Arrogánsan szölt bele a férfi.

— Tulajdonképen nem is értem magát. Egy rejtélyes sphinx, a ki pillanatonként más-más oldalról mutatja be magát. Sohasem kérdeztem, micsoda, merről jött; láttam az erős intelligenciáját, tudtam, hogy nem közönséges. De azt már még sem kívánhatja, hogy az én sóhajaim tölt- sék be szalonját.

Agi erre sem felelt. A szive sajtása, meg a növekvő, szikrázó haragja elkábitották. Fájt minden kis idegszála; ha valaki most egy meleg érző szót mondott volna neki, keservesen tudott volna sirni, mint a gyermek, ha megüti valaki. Nekí a lelkét ütötték meg és ezt vissza kellene adnia.

— Várjon, fel fogom világosítani, mondta vontatottan. Minden figyelmét arra összpontosítva, hogy minél súlyosabb legyen a megtorlás.

— Nagyon le lesznek kötelezve, — udva- riaskodott a férfi.

Ez a sablonos hang felébresztette gondol- kozásából. Hidegen zónézett a szemközti ülő la- zirt ábrázatu emberre, valamiképp mintha elcsod- dalkozott volna, hogy éppen ez ül előtte. Kicsiny- léssel, fitymálva, de emberevő dühvel beszélt.

— Arról világosítom fel: ki vagyok én? Most egy színész, a ki a torkával kincseket

keres. Ezt tán tudja is. Voltaképpen arra kíváncsi: ki voltam? Ugyebár. Erdélyben meglátogathatja a fészünköt. Ősi fészek. Nemes ember, uri ember az apám. Az anyám is. De az anyám elvált az apámtól; hanem azért tisztességes asszony. Megláthatja Brassóban, méltóságos asszony a mostani ura után. Az apám meg a házunkba hozta azt a lányt, a kiért a komédia megtörtént. En nem akartam ezt anyám helyén látni és egy kicsit megtiszteltük egymást apámmal. Aztán otthagytam őket. Dolgozni nem tanítottak soha, azért hát a hangommal keresem meg azt, amiért más görnyedt háttal kinlódik s még se jut ennyire. De azért ne felejtse el: én tisztességes vagyok! — ugy mondta ezt, hogy minden betűnek tul- lánkja volt. — Maga a romlott erkölcsével föl sem tekinthet az én erkölcsi tisztaságom magas- latára. Megmutattam, hogy becsületesen is lehet élni, ha színész is az ember. Es ugy fogok élni ezentul is. Erre esküszöm. De arra is, hogy az ilyen gazembereket, mint maga, kilődítom a szobából. Ne fertőzze meg a levegőt se, melyet én szívok. Fáj ezt mondani; mert nem így kezd- tem ismerni s másként éreztem maga iránt, de most már távozzon innen s tudja meg, hogy az én ajtom zárva lesz előtte mindenkor!

A férfi felállott. Azt sem tudta csodálkoz- zék-e vagy ő is kiabáljon, vagy pedig ilyen ese- tekben az eddig bevált metódus szerint: — szem- telen legyen. Ez utóbbi tereünmra lépett, hanem alaposan hanyatvágódott.

— Azért még találkozzunk! — mondta szem- telen mosolylyal, kimutatva sötét arcából elővil- lánló fehér fogait.

Agi hamarosan felkapta a szobor mellől a selyemrámás fotográfát s csak haragtól szikrázó szeméinek tulajdoníthatja, hogy jó szándéka nem

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hir.** Dr. *Városvy* Gyula megyés püspök Budapestre utazott, hogy részt vegyen a III. orsz. katolikus nagygyűlésen. A megyés püspök szombaton délután tér vissza székvárosába.

— **Főhercegnők bérmálása.** Ünnepe lesz f. hó 20-án az alcuthi főhercegi kastélynak s ezzel Alcuthi község lakóinak is. E napon részestül ugyanis *József* főherceg két leánya: *Erzsébet* és *Klotild* főhercegnők a bérmálás szentségében. A megerősítés szentségét dr. *Városvy* Gyula megyés püspök fényes asszisztencia mellett s mint értesülünk magas egyházi és világi előkelőségek jelenlétében szolgáltatja ki az ez alkalomra gazdagon díszített alcuthi templomban. A fényes ünnepekre már nagyban folyik a készülődés Alcuthon.

— **A törvényház beszentelése.** A törvénykezés új csarnokának felavatása fényes ünnepek kíséretében, mint már jeleztük, f. hó 20-án lesz. A felavatást az egyház funkciója előzi meg, a mennyiben dr. *Városvy* Gyula megyés püspök fényes papi segédlettel felszentel az új épületet. A megyés püspök a felszentelés után részt vesz az ünnepi díszgyűlésen, majd az ezt követő banketten is.

— **Templomszentelés.** A veszprémmegyei Lep-sény község új római katolikus templomát, melyet *Nádasdy* Ferenc gróf, Lep-sény község földesura építtetett, tegnapelőtt szentelték föl szép ünnepséggel számos egyházi és világi előkelőség jelenlétében. A felszentelés *Hornig* Károly báró veszprémi püspök végezte fényes asszisztenciával. Az ünnepi nagy közönség vett részt, annál is inkább, mert ugyanezen szentelési ünnepélyvel kapcsolatban szolgáltatta ki a püspök mintegy 350 hívőnek a bérmálás szentségét. Az ünnepi beszédet *Wimisch* Béla somogyi plebános, a község szülötte mondotta. A felszentelés után *Ná-*

találta el az iránt. Hanem az utat azt jól megmutatta: nyílsebeseen repült el a férfi feje felett, a nyitott ajtón keresztül, a lépcsőn lefelé. Kötötte a férfit, elborult arccal, szemére vágott kalappal.

Ági utána kiállott, gúnyos nevetéssel, éneklő hanglejtéssel.

— **Üdv és gyöngyharom kedves atyafi!** Megállt, visszanezített, de már nem látott az ajtónál senkit. Az a gondolat villant meg fejében: hátha csak tréfált Ági. Visszament, megpróbálta kinyitni az ajtót, de biz az ekkorra már zárva volt. Dühösen, gyors léptekkel futott le a lépcsőn, mint a szélvész, csaknem kiütve a lassan felfelé tipegő Babi kezéből az Ági kisaszszony vacsoráját. Isten bocsássa meg szegény lelkének, valami mód felett kacskaringós körmondatra fogott, olyanféle huncut kaszárnyastilusban, a milyenek produkálásában az attheilungnál versenyeztek egymással a bohó, ifju kor idején.

Babi elszőnyűködött. Odabent megkérdezte a kanapén arccaborulva fekvő Ágitól:

— Mi történt? — Sokáig nem felelt, aztán talpra ugrott s élesen rákiáltott az öregre, hogy az célszerűnek tartotta azonnal mozgósítani öreg lábait.

— Hagyj békén! Másnap mégis megkérdezte, mikor a paplant rátkarát.

— Nem jött el. Hát miért nem jött? Fáradtan, alig hallhatóan s nagyon szomorúan suttogta a lány:

— Nem jött. Nem is jön többet Babi lelkem...

Szabó Ilona.

dasdy gróf kastélyában gazdag lakoma volt. A gót stílusban épült igen csinos templomot ifj. Pénzes és Wagner építő vállalkozó cég tervezte és építette.

— **Jubiláló lelkész.** Gáncs Jenő a helybeli ágostai evangélikus hitközség szeretett lelkésze, városunknak osztatlan tiszteletével körülött polgára folyó évi november hó 9-én üli meg áldástosztó munkájának, nemes hivatásának 25-ik évfordulóját. Tiszteletére a „Fekete-Sas“ szállodában lakoma lesz.

— **Dr. Kecán Livius,** városunk derék, fiatal orvosa néhány hétig távol volt városunkból s ez idő alatt a fizsi orvosi vizsgát igen szép sikerrel tette le. Haltér 14. sz. a. lakásán orvosi rendeleseit tegnap ismét megkezdette.

— **A Vörösmarty-szobrok szétosztása.** F. hó 14-én délután 3 órakor a Vörösmarty-szoborbi-zottság ülést tartott az Otthon írók és hírlapírók körében. A bizottság megtette a szükséges intézkedést az új pályázatra, amely szűkebbkörű lesz az első kategóriába osztott öt művész között. A kiállítás 18 egész és egy fél napon át volt nyitva. Ez idő alatt nem kevesebb mint 83.407 ember látogatta. Az elnök bejelentette, hogy a pályázati modelleket szétosztották. Az előterjesztés szerint 30 helyről kértek mintát, holott csak 25 állott rendelkezésre. A szétosztás eredményeként jeleztük, hogy a székesfehérvári Vörösmarty-kör Margó Ege művész pályázati modelljét kapta.

— **Knobel Elemér** tanító állapota már annyira javult, hogy életbenmaradásához nagy remény van. Láza már teljesen megszűnt, étvágya is nap-nap után fokozódik s így alapos kilátás van arra, hogy néhány hét múlva, ha a szobát nem is, de az ágyát elhagyhatja.

— **Lelkeltenség.** A mohó pénzvágy, az eléggé soha sem büntethető gazlelkűség naponként tépi liliumvirágait az erkölcsök mezejéről. Nincs eszköz, mód, furfang, a mihez ne nyulnának egyesek, csakhogy becsületes munka nélkül sikerüljön hitvány életüket fenntartani. Szinte nem is gyaníthatja az anya, gyermekét mikor rabolják el kebeléről, hogy az erkölcstelenség fertőjébe kényeszerítsék s minden óvatossága mellett nem tudhatja a hajadon, hogy az erényhiénák miként csalják törbe, hogy egy egész életre boldogtalanná tegyék. E gondolatok jutnak eszünkbe, midőn Gróf Liszka gyalázatos cselekményéről hírt adunk. Kezsgető ajánlatokkal elámitotta Rosenberg Irma csernyeai illetőségű hajadont s mikor már teljesen hatalmába ejtette, eladta 30 koronáért Lambert Henrich nagy-kanizsai lakosnak, a ki ottan egy siralmas örömház tulajdonosa. Feljelentés folytán tudomására jutott az eset a rendőrségnek, meg is indította a kétes híru lélekufár ellen az eljárást, mely remélhetőleg szigorú büntetéssel fog végződni. Általában véve szükségesnek tartjuk felhívni a rendőrség figyelmét az utcai prostitúcióra, melynek orvosi ellenőrzés nélküli alakjai már nagyon is nagy számban lepik el nagyobb forgalmu utcáinkat s szemtelen magavi-seletükkel gyakran botránkoztatják meg a közönséget.

— **Vegyes felülvizsgálát.** A Székesfehérvárott működő vegyes felülvizsgáló bizottság Fiáth Pál báró főispán polgári elnök vezetése mellett ma a varosháza nagytermében felülvizsgálót tartott, mely alkalommal a besorozott s állományba vételük után az illető hadcsapatok részéről ideutalt újoncok részesültek ismételt orvosi megvizsgálásban. Az előállított 59 újonc közül mindössze 4 köteleztetett további szolgálatra vagyis szomoruan kell tapasztalunk, hogy a már besorozott legények között sok olyan van, a ki nem alkalmas fegyveres szolgálatra.

— **Gazdasági szakosztály.** A városi gazdasági szakosztály folyó hó 19-én d. e. 9 órakor *Polczner* Péter gazdasági tanácsos elnöke mellett ülést fog tartani.

— **Műkedvelő színelőadás.** A „Polgári dal-kör“, mint már jeleztük f. hó 19-én a városi színházban saját pénztára javára színelőadást tart. Színrekerül Szigligeti 3 felvonásos népsziműve,

„A CZIGÁNY.“

Személyek:

Várszegi, gazdag földes ur . . . Koháry József.
Kurta, nagy garda, agglégény . . . Békhy Ferencz.
Gyuri, unoka öccsese . . . Kálóczy Gyula.
Márton, paraszt gazda . . . Hercegy István.
Rebeka felesége . . . Juhász Tereska k. a.
Éva, ennek leánya (első férjétől) . . . Loóz Erzsike k. a.
Zsiga, vén cigány . . . Antal István.
Peti, gyermekei . . . Sztrupa Viktor.
Rózsai . . . Báder Juliska k. a.
Ferde, urasági gazda hajdu . . . Jakab Ferencz.
Kis bíró . . . Ruttká Béla.
Kondorné . . . Engelmann Augustin k. a.
Sári . . . Loóz Irén k. a.
Panni . . . Engelmann Ilonka k. a.
Erzsi . . . Ocsipa Flonka k. a.
Egy öreg . . . Kern Péter.
Názmagy . . . Káás Antal.
I. vőfély . . . Kovács József.
II.) . . . Hajdu József.

Parasztnök és leányok. Lakodalmások. Pasvillások Történi 1:40-ben, a két utolsó felvonás pár hónappal később: Várszegi jószágán.

A rendezői tisztet Békéfi (Szaller) István, a fáradhatlan műkedvelő-oktató vállalta magára s így a rendezés körül hiányt a legszigorubb kritikusi aligha fog észlelni. A helyárat mérsékelten leszállították, de egyébként is a honvédszenekar közreműködése mellett zsúfolt házra van kilátás. Pénztárrnyítás a jelzett napon d. u. 4 órakor. Jegyek azonban máris kaphatók Kiss Mihály, Balogh Ferenc, Hollósy Ferenc (Kossuth-utca) fodrászok üzletében.

— **Honvéd ellenőrzési szemlék.** Alig van vége az újoncbevonulásnak, megbolygatják az öreg katonákat is, hogy legalább el ne felejtsek, miszerint nem multak még ki egészen a katonasorból. Városunkban a honvéd ellenőrzési szemlék ma vették kezdetüket és még két napig tartanak. *Jókuthy* Béla honvédszázados méltán megilleti az elismerés a szemle tapintatos vezetéséért s a civil katonák nem is hálátlanok finom, uri modoráért, becsülettel, de még nagyobb lelkiismerettel tesznek eleget szemlekötelességüknek.

— **Klein és noje.** Egy titokzatos házaspár telepedett meg hetekkel ezelőtt városunkban. A Vásártér 28. sz. a. házban béreltek lakást s újsághirdetés útján 1200 fittal jövedelmező üzlethez társat kerestek. Egy pécsi lakos lépre ment 600 koronával s meg is kötötték a közjegyző előt a szerződést. Ennek megtörténte után a pécsi idegen háza utazott, hogy otthon rendezvén ügyeit, városunkban letelepedjen — Ez alatt a titokzatos Klein-pár összeszedte a sátorfáját s bár Karpelesz helybeli lakos figyelmeztette a vasuti állomáson levő ügyeletes rendőrt a gyanus pár távozására, feljelentés hiányában azonban a rendőr nem talált jogalapot a rendőri beavatkozásra. Nem fűzünk kommentárt ez ügyhöz.

— **Zsidó átv.** Két zsidó üzletel akart kötn egymással és mind a kettő annyira tökéletes fokban birta a náluk szokásos szellemet, hogy egymást semmiképp sem tudták becsapni. Erre az egyik a következő átok súlyát kívánta a másikra: „Legyen neked hét országod, a hét országban hét megyéd, a hét megyében hét városod, minden városban hét házad, minden házban hét szobád, minden szobádban hét ágyad, aztán minden ágyadban hetvenhét szer törjön ki a frász.“

— **Megyei értékképviselek.** A vármegyei igazolási választmány által az adóhivatal kimutatása alapján összeállított azon megyebeli adófizetőknek névjegyzéke, a kik birtokaik, pénzüik, magasabb adózásuk folytán részt vesznek a megyei közügyek rendezésében. A névjegyzék most már a közgyűlésen is bemutatott.

— **Lopás** Vinciczay Györgyné Zöldfa-utca 21-ik szám alatti lakosnőnek folyó hó 14-én éjjel a déli vasut felé vezető út mentén fekvő telkéről több faanyagot és szerszámot elloptak. Az elloptott szerszámokat nagyrészt *Wurczinger* Béla közműves tulajdonát képezték. A rendőri nyomozás még eddig eredményre nem vezetett.

— Az „Egyenlőség” asztaltársaság f. hó 19-én Szüts István szőllejében tartja szüreti mulatságát. A rendezőség maga szerzi be a húst, italokat s mindent, a minék a mulatság folyamán kelete lesz. Indulás a földfa-utcai helyiségből f. hó 19-én d. u. 4 órakor lobogóval és zenével. Este pörkölt hús burgonyával, éjfélkor gulyás és tetszés szerinti csipős must, ennek hiányában újbó. Mindez 2 koronába kerül. Részvételre jelentkezni lehet az asztaltársaság helyiségében (Zöldfa-utca 14. sz.), Kirchner Antal budai-uti fodrász-üzletében és a „Szupa és Heilman”-cég üzletében (Szent Imre-u.)

— Szőlőgazdák figyelmébe. A városi hatóságtól vett értesülésünk szerint szénkéneg minden héten kedden, szerdán és pénteken reggel 6 órától 9 óráig, délután 1 órától 3 óráig adatik ki a városmajorban.

— Öntőkezelés. A lelkiismeret-furdalás maró gyötrelme, mely, mint az árnyék, jár a bűn nyomában. Özv. Földes Józsefné szül. Oláh Juliánna a „Fekete sas” szállódnak volt ügyes kezű vasalónője. Két nappal ezelőtt azzal távozott hazulról, hogy helyben lakó testvérét meglátogatja. A vasalónőt várták, de biz hiába, mert mindeddig nem mutatta magát, nyomtalanul eltűnt. Több-ször emlegette, hogy keserű már néki az élet, meguntta ezt a cudar világot. Nem lehetetlen tehát, hogy megérlelődött benne a halál gondolata s valahol a vidéken önkézzel oltotta ki életét. Némi magyarázatul szolgál erre az a körülmény, hogy Földesné nem őrizte meg az özevgyi fától tisztá becsületét, szerelmebe esett s ennek bűnben fogamzott gyümölcsétől vált meg, mielőtt az életnek adhatta volna. E miatt folyik ellene a vizsgálat s így valószínűleg a büntetéstől való félelem kergette a kétségbeesés örvényébe.

— Italmérők figyelmébe. Az állami italmérési jövedékről szóló 1890. XXV. tc. 17. §-a értelmében az italmérők és kismértékben elarusítók terhére az italmérési illeték 1905—1905. évre terjedő 3 évi időszakra újból megállapítandó lévén, a törvény végrehajtása tárgyában kibocsátott pénzügyminiszteri utasítás értelmében az illeték mérvének megállapításán alapul szolgáló s a helybeli m. kir. pénzügyőri biztos által elkészített egyéni összeírásai jegyzék a városi pénzügyi tanácsosi hivatalban f. évi október hó 15. napjától 22. napjáig közszemlére kitéve lesz, hol az az érdekeltek által betekinthető; az összeírásai jegyzékben kitüntetett forgalmi adatokra nézve az érdekeltek bármelyike, az ipartársulatok vagy kereskedelmi testületek részéről észrevételek tehetők; az észrevételek irásban a fenti határidő alatt a városi hatóságknál nyújtandók be.

— Fellőtt lakás. Bokor Lajos Budai-ut 44. sz. alatti lakos egész családjával együtt szüreten volt a napokban. Míg a család a szüret kellemeit élvezte, a lakásnak hivataln vendége akadt. Be-nyomták a folyosó ablakát, azon át a szobába hatolt a tettes s onnan egy 10 korona értékű gyermekkabátot lopott el. A sarga színű, bársony galléros kabát tolvajának kézrekerítésén eddig a rendőrség hiába fáradozott.

— Zsidó temető. Hogy a szövetkezeteket az antiszemizmus gyümölcséiként tüntethessék fel, azt is híresztelik egyesek, hogy a nép a fogyasztási szövetkezeteket zsidótemetőnek nevezte el, miután azok a falusi zsidók gazdasági halálát szokták eredményezni. Pedig a dolog nem egészen így áll. Sokkal több keresztény mint zsidó szatócs volt kénytelen a fogyasztási szövetkezet létesítése miatt más foglalkozás után nézni. A zsidó szatócs nem hagyja magát olyan könnyen eltemettni. És nem is tudnak olyan zsidó szatócsot mutatni, aki a fogyasztási szövetkezet következtében tönkre ment volna. Legfeljebb más faluba ment s ott folytatja működését. A zsidótemető elnevezés tehát nagyon is túlzott. Sokkal több joggal lehet akárhány szatócsboltot vagy korcsmát temetőnek elnevezni, mert ezek már sok jó erkölcsnek és sok gazdavagyonnak lettek a temetői.

— A gazdasági ismétlő iskolák tanítási terve. A hivatalos lap tegnapi száma közli teljes egészében a feldmivelési minisztérium által a gazdasági ismétlő fiu- és leányiskola számára alkotott tanítási tervezetet. A tanítás részletesen felöleli az iskola célját, szervezetét, a tanulandó tárgyakat, melyeket a fiúk és leányok együtt, s külön-külön tanulnak, továbbá még a tanítás anyagát.

— Uj telefon előfizetők. Knazovitzky Béla 117, Deutsch Gyula 133, Deutsch testvérek épületfa keresk. 134, Lukács Sándor nagykereskedő 135, Izraelita vallásköztség előjárósága 136, Elite kávéház, nyilvános állomás 137, Laktanya építési vállalat 138 sz. a.

— A gázrobbanások ellen. A napirenden levő gázrobbanások és az általuk okozott óriási szerencsétlenségek gyakorisága megfogamzotta a kormányban azt az eszmét, hogy a gázfejlesztő telepekre messzehatóbban kiterjessze a hatóságoknak eddig eléggé megkötött felügyeleti jogát és egyszersmind, hogy hasonló szerencsétlenségeknek szakszerű képzéssel nem bíró avatallan munkások gyakorlatlansága se legyen okozója, az acetylén gáz világító telepek felállításával és berendezésével foglalkozó iparágat a képzéshez igazolásához kötött iparágak közé sorozta. Egyben mindjárt egy szabályrendeletet is alkotott, melynek 42 §-ából álló rendelkezéséhez való feltétlen alkalmazkodások ellenőrzését szigoruan meg-hagyta az iparhatóságoknak.

Egy teljes honvédtiszti egyenruházat, mely eddig alig volt használatban, szabad kézből eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Pianinó megvételre kerestetik. Tudakozódní lapunk szerkesztőségében lehet.

Ügyvédi irodában, esetleg szolid üzletben állást keres egy jó írásu, négy polgári iskolát végzett nő. Cim a kiadóhivatalban.

Piaci árak:

1902. évi október hó 15-én.

Buza	13.30—13.80.
Rozs	11.40—11.80.
Arpa	10.—11.—.
Zab	11.30—11.50.
Tengeri	12.60—.

A forgalom élénk.

IRODALOM.

Katholikus levelek egy megtérő nőhöz. Irta dr. Platz Bonifác Budapest, 1902. 8-rét, 169 lap. A tudós szerzőt a katolikus Magyarország eléggé ismeri, a ki míg egyéb munkáiban a természet-tudományok terén védelmezte meg a keresztény álláspontot, e munkájában theologus ironak mutatja be magát s a keresztény katolikus vallás egész rendszerét foglalja össze röviden, világosan és érdekesen, tanítva, vitatkozva, szemmel tartván mindenütt a női lélek s kedély főfogó képességét. E könyvecske a magyar katolikus irodalomban a szó szoros értelmében hézagpótló. Ara 2 korona. Megrendelhető a Szent-István-Társulat könyvkiadóhivatalában, Budapest, VIII. Szentkirályi-utca 28. szám.

1318/L. 1902. szám.

Árverési hirdetmény.

Fejérvármegye, moóri járásba bekebelezett Kozma község (a vasutállomás Szaár, u. p. Csákvár) előjárósága részéről közhírré tétetik, miszerint Kozma község közbirtokosságának területén gyakorolható vadászati jog 1903. évi január 1-től 1908. évi június 30-ig terjedő időre nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe adadni fog; megjegyeztetik, hogy az egész vadász terület ös-erdkkel van körülveve, melyben nemes és dü-vadok, ugyszintén apróbb vadak feles számmal vannak.

Az árverés 1902. évi november hó 6-ikán délelőtt 11 órakor fog Kozma községhezánál megtartatni, melyre az érdeklődők ezennel meghivatnak. Bővebb felvilágosítás a körjegyzőnél Gánthon vagy a község, bírónál Kozmán nyerhető.

Az előjáróság.

VASUTI MENETREND.

Ervényes 1902. Október 1-től 1903. Május 1-ig.

Budapest	Székesfehérvár	Nagy-Kanizsa
indul	érkezik	indul
Gy. v. 8.00 este	9.17 este	9.22 este
Gy. v. 9.00 regg.	9.16 d. e.	9.21 d. e.
Sz. v. 6.50 regg.	9.00 d. e.	9.26 d. e.
Sz. v. 9.55 este	11.58 este	12.04 este
Sz. v. 2.00 d. u.	4.01 d. u.	4.13 d. u.
Sz. v. 5.25 d. u.	6.45 d. u.	
Sz. v. 6.50 regg.	7.17 d. e.	

Pragerhof	Székesfehérvár	Budapest
indul	érkezik	indul
Gy. v. 3.30 éjjel	8.27 d. e.	8.35 d. e.
Gy. v. 2.25 d. u.	7.52 este	8.00 este
Sz. v. 9.6 d. e.	6.09 d. u.	6.19 d. u.
Sz. v. 8.25 este	4.33 regg.	4.31 regg.
Sz. v. 9.30 d. e.	1.58 d. u.	2.43 d. u.
Sz. v. 4.20 regg.	7.46 regg.	
Sz. v. 6.50 d. u.	9.45 este	

Komárom	Székesfehérvár
indul	érkezik
Sz. v. 3.30 regg.	6.15 regg.
Sz. v. 12.14 d. u.	2.27 d. u.
V. v. 6.20 este	11.09 éjjel.

Székesfehérvár	Komárom
indul	érkezik
Sz. v. 6.26 regg.	8.46 regg.
V. v. 9.50 d. e.	2.37 d. u.
Sz. v. 9.32 este	11.39 éjjel.

Székesfehérvár	Veszprém	Veszprém	Székesfehérvár
indul	érkezik	indul	érkezik
Sz. v. 4.20 regg.	7.51 d. e.		
Sz. v. 9.31 d. e.	10.45 d. e.	V. v. 4.52 regg.	6.10 regg.
V. v. 12.25 d. u.	2.2 d. u.	Sz. v. 7.11 regg.	8.22 regg.
V. v. 9.27 este	10.50 éjjel	Sz. v. 4.53 d. u.	6.04 este.

Székesfehérvár	Adony-Szabolcs	Paks
indul	érkezik	érkezik
V. v. 9.10 regg.	11.05 regg.	3.03 d. u.
V. v. 4.06 d. u.	6.03 d. u.	9.33 este

Paks	Adony-Szabolcs	Székesfehérvár
indul	indul	érkezik
V. v. 2.00 éjjel	6.23 regg.	7.39 regg.
V. v. 1.19 d. u.	6.11 este	7.30 este

Székesfehérvár	Bicske	Bicske	Székesfehérvár
indul	érkezik	indul	érkezik
V. v. 9.36 regg.	12.09 regg.	5.51 regg.	8.17 regg.
V. v. 2.55 d. u.	5.44 d. u.	6.42 este	8.42 este.

Székesfehérvár	Sárbogárd	Sárbogárd	Székesfehérvár
indul	érkezik	indul	érkezik
V. v. 9.22 regg.	10.56 d. e.	6.34 regg.	7.29 regg.
V. v. 2.50 d. u.	4.30 d. u.	1.00 d. u.	2.37 d. u.

Hirdetések

a „Fejérmegyei Napló”

részére

jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban

Szent-István-tér 1.

